

101. Møde.

Tirsdag den 21de Marts, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Finansudvalget har afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1898 til 31te Marts 1899.

Eksemplarer af Betænkningen samt Listen over Ændringsforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Beværtning.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Krabbe, J. H. Jensen, A. Jensen, R. Hansen, A. Thomsen, Zahle, E. Sørensen, Sloth, R. Nielsen, Piper og J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds.)*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til Kommunerne samt om Ændringer i de kommunale Skattebestemmelser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3962, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 1621 ff.)

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Philipsen*:

Til § 9.

Paragraffens 2det Stykke udgaar.

De stillede Ændringsforslag tillige med Lovforslagets Paragraffer sattes under Forhandling under et.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er indløbet en Trykfejl i Betænkningen i Ændringsforslag Nr. 10. Der staar der i næstsidste Linie „Skatteindtægt“, men der skal staa „Skattevedtægt“.

Ordføreren (Alberti): Det første Spørgsmaal, som ved Behandlingen af denne og den efterfølgende Sag paa Dagsordenen har maattet melde sig til Overvejelse for Finansudvalget og navnlig for dets Flertal, har ganske naturligt været det taktiske Spørgsmaal, om man, da man dog ikke paa nogen Maade kunde imødekomme Landstinget i alle de Ændringer, som dette høje Ting havde indført i Lovforslaget, skulde indskrænke sig til at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det i sin Tid med den daværende Regerings Tilslutning forlod Folketinget, for at den endelige Forhandling kunde komme til at foregaa i et eventuelt Fællesudvalg, eller om man paa Forhaand skulde gøre alle de Indrømmelser, som man saa sig i Stand til at gøre. Vi have ment, uagtet Fortiden ikke egner sig til at give os videre Forhaabning i saa Henseende, at det dog vilde være det rigtigste at forvente, at naar vi paa Forhaand resolut gjorde vore Indrømmelser, vilde man ogsaa fra den anden Side stille sig paa lignende Maade, saa at dette blev, alt vel overvejet, den Vej, der aabnede størst Mulighed for at naa til et endeligt tilfredsstillende Resultat i denne Sag. Flertallet i Udvalget har altsaa ved den Betænkning, som foreligger, og ved de Ændringsforslag, som ere stillede, gjort de Indrømmelser, som vi have ment, det var muligt at gøre i denne Sag.

De Indrømmelser, som Flertallet har set sig i Stand til at gøre, forekomme mig ingenlunde at være ganske smaa. Først og fremmest har Flertallet bøjet sig for det Ønske, der fremkom i det andet Ting om, at det udtrykkelig ved tydelige og klare Bestemmelser i Lovforslaget skulde slaas fast, at de Statsskatter, som ved Lovforslaget overføres til Kommunerne, ikke desto mindre vedblive at være Statskatter, saaledes at naar dette Lovforslag en Gang bliver til Lov, medfører det for saa vidt ikke nogen Forandring i de Regler, hvorefter Landstingsvalgene foregaa. Vi have ment at kunne gøre denne Indrømmelse, og vi have gjort den i Haab om at vinde Paaskønnelse derfor i det andet Ting. Vi haabe saa meget mere paa Paaskønnelse for denne Holdning fra vor Side, som det jo ikke kan nægtes, at det andet Ting, naar Talen har været om Ændringer i de Valgregler, hvorefter dette Ting, Folketinget, sammensættes, altsaa Ændringer i Reglerne for Valgmaaden til dette Ting, altid har været meget rede til og meget opsat paa at blande sig